

Τὸ Μυστήριον τῆς Εὐσπλαγγνίας τοῦ Θεοῦ

Ἡ Δικαιοσύνη ὡς Εὐσπλαγγνία

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου,
τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Τὴν στιγμή αὐτή, κατὰ τὴν ὁποία συμπυκνώνεται μέσα στὸν λειτουργικὸ χρόνο τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας ὅλο τὸ Μυστήριον τῆς Σωτηρίας μας, ἔχομε τὴν μεγίστη εὐλογία νὰ μετέχωμε στὴν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, στὴν Χάρι τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καὶ στὴν Εἰρήνη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ ἄφραστος αὐτὴ Δωρεά, νὰ βιώνωμε δηλαδὴ μὲ ὅλη μας τὴν ὑπαρξὶ τὴν κοινω- νία μὲ τὸν Ἄκτιστο Τριαδικὸ Θεό, γίνεται περισσότερο συγκλονιστικὴ τὴν μεγάλη αὐτὴ Ἡμέρα τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

«Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πα- τρός, πλήρης Χάριτος καὶ Ἀληθείας»¹.

Στὸ Θεανδρικὸ Πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ ἀναπαύθηκε πλέον ἡ ταραγμένη καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἔχει ἀποθέσει στὸ ἐσώτατο εἶναι τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἱερὸ καὶ ἄμωμο πόθο τῆς κοινωρίας στὴν ἄκτιστη Θεία Ζωή.

Ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ ἔχασε μὲ τὴν πολυώνυμη ἁμαρτία τὸν σωτήριο αὐτὸ προσανατολισμὸ του καὶ ἔστρεψε τοὺς πόθους του στὴν καλλιέργεια τοῦ ἐγωκεντριζμοῦ του, δὲν ἠσυχάζει, δὲν ικανοποιεῖται πλήρως καὶ σταθερῶς μὲ τίποτε κτιστό, ἐφ' ὅσον σὲ ὅλα κρύβεται ἡ ἀπογοητευσὶς καὶ ὁ πνευματικὸς θάνατος.

«Γιὰ Σένα μᾶς ἔπλασες, Κύριε», ἀναφωνεῖ ὁ Ἱερὸς Αὐγουστίνος, «καὶ μόνο σὲ Σένα θὰ βρῆ ἡ καρδιὰ μας εἰρήνη».

Ἄδελφοί μου Φιλόχριστοι

Ἄς γίνουμε σήμερα καὶ πάντοτε «κῆρυκες τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ»²!... Ὁ ἄνθρωπος εἶπε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ λέγη «ὄχι» στὸν Θεό, ὁ Θεὸς ὅμως δὲν ἦταν δυνατὸν ποτὲ νὰ πῆ «ὄχι» στὸν ἄνθρωπο.

Τὸ μεγάλο «ναί» τοῦ Φιλανθρώπου Θεοῦ ἦταν καὶ εἶναι ἡ Ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ Του. Μετὰ τὴν Σάρκωσί Του, ὁ Χριστὸς μας εἶναι ὁ *Ἐπαίτης τῆς Ἀγάπης* μας στὴν θύρα τῆς καρδιάς μας καὶ ἀναμένει τὸ ἰδικό μας «ναί», γιὰ νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ δειπνήσῃ μαζί μας:

«Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ»³.

Αὐτὸς ὁ θεϊκὸς *Ἐπαίτης*, ὁ *Ζητιάνος τῆς Ἀγάπης* μας, ὁ τόσο παραγνωρισμένος ἀκόμη καὶ ἀπὸ μᾶς τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ τόσο γνωστὸς μέσα στὴν Εὐσπλαγχνία Του, δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ μᾶς μία τυφλὴ ὑπακοὴ γεμάτη φόβο.

Μόνον ἀναμένει, μὲ πατρικὴ τρυφερότητα, νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν στοργικὴ κλῆσι Του, νὰ «ἀνοίξουμε τὴν θύρα», νὰ ἀποδεχθοῦμε τὴν Ἀγάπη Του, νὰ ἐξέλθωμε ἀπὸ τὴν κόλασι τῆς φιλαυτίας μας, δηλαδὴ τῆς *αὐτοαγάπης* μας, καὶ νὰ συναντηθοῦμε μὲ Ἐκεῖνον, τὸν Μόνον Εὐσπλαγχνον, στὴν ἱερὰ καὶ ἄδυτο *Ἐορτὴ τῆς Συναντήσεως*, στὴν ἐπανασυμφιλίωσι καὶ ἐπανασύνδεσι, σὲ μία προσωπικὴ σχέσι καὶ κοινωνία, ἡ ὁποία παραπέμπει στοὺς *Γάμους τοῦ Ἀρνίου*⁴, στὸ *Δεῖπνον τῆς Βασιλείας*⁵.

Μᾶς ὑπενθυμίζει συνεχῶς, μέσῳ τῆς Ἐορτῆς τῆς Γεννήσεώς Του, ὅτι «ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησα ὑμᾶς, διὰ τοῦτο εἴλκυσα ὑμᾶς εἰς οἰκτεῖρημα»⁶. μὲ αἰώνια ἀγάπη σᾶς ἔχω ἀγαπήσει, γι' αὐτὸ σᾶς εἴλκυσα πρὸς ἐμένα μὲ τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαγχνία μου!...

* * *

Χριστιάνοι ἀδελφοί μου

Ἄς ἐμβαθύνουμε καὶ σήμερα καὶ πάντοτε στὸ μέγα *Μυστήριο τῆς Εὐσπλαγγίας* τοῦ Θεοῦ.

Βοηθὸς μας καὶ μνητὴς μας στὴν μυσταγωγία αὐτὴ εἶναι Ἐκεῖνη, ἡ Ὅποια εἶπε τὸ μεγάλο «ναί» στὸν εὐσπλαγχνο *Ἐπαίτη τῆς Ἀγάπης* μας: ἡ Ἀχραντος Θεοτόκος...

Ἡ Θεοτόκος ἀνοίξε τὴν ὑπαρξί Της στὸν Θεὸ καὶ ἐγεφύρωσε τὰ διεστῶτα, τὸ Ἄκτιστο καὶ τὸ Κτιστό:

«Χαῖρε γέφυρα ἢ μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν»⁷, προσευχόμεθα καθημερινῶς πρὸς τὴν Ὑπερευλογημένη Μητέρα μας.

Στὴν Σάρκωσι τοῦ Λόγου ὁ *Κριτῆς* ἀποσύρεται καὶ ἐμφανίζεται ὁ γεμᾶτος τρυφερότητα *Φίλος*, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν *Δικαιοσύνη* Του ὡς *Εὐσπλαγχνία*, ὡς θαυμαστὴ λεπτότητα, μὲ τὴν ὁποία φροντίζει γιὰ τὴν Εἰκόνα Του, τὸν ἄνθρωπο.

Ὁ Θεὸς Πατέρας, μὲ τὴν Ἐνανθρώπησι τοῦ Υἱοῦ Του, ἀποδεικνύεται *Δίκαιος* μὲ τὴν ἔννοια ὄχι τὴν νομικὴ (δικαστικὴ δικαιοσύνη, ἄσκησι κρίσεως), ἀλλὰ τῆς εὐσπλαγχνικῆς πιστότητός Του στὴν *Διαθήκη* Του, στὴν θεία θέλησι νὰ σώσῃ καὶ ἀνακαινίσῃ τὸν ἄνθρωπο.

Στὴν Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ στὴν θεία Χάρι/Δωρεά, στὴν *Εὐσπλαγχνία* Του, καλούμεθα ὅλοι νὰ πιστεῦσωμε καὶ νὰ Τὴν ἀποδεχθοῦμε, μὲ υἱικὴ εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγάπη, διότι «τέλος Νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι»⁸.

Ὁ Χριστὸς μας κατήργησε τὴν ἰσχύ τῶν *Νομικῶν Διατάξεων*, ἡ δικαίωσις καὶ σωτηρία δὲν ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τὴν τήρησι Αὐτῶν ὡς ἀνταπόδοσις, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μετοχὴ μας στὴν *Ἐνσαρκη Εὐσπλαγχνία*, ἡ ὁποία ἔνωσε τὸ Κτιστὸ καὶ τὸ Ἄκτιστο, τὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἄνθρωπο, μέσα στὴν *Εὐσπλαγχνη Ἀγκάλῃ* Του ἐπὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Μετέχοντες στὸ *Δεῖπνον τῆς Βασιλείας*⁵, γινόμεθα σύσσωμοι καὶ σύναμοι τοῦ Χριστοῦ μας· λαμβάνοντες ὡς τροφή τὴν Σάρκα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος μας, εἰσερχόμεθα εἰς *Γάμον Κοινωνίαν* μαζί Του· διώνοντες τὴν ὑπερφυσικὴ ἐμπειρία τῆς Κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεάνθρωπο, συνειδητοποιοῦμε, ὅτι ὁ Θεὸς γίνεται περισσότερο οἰκεῖος μὲ μᾶς, παρ' ὅτι εἴμεθα ἐμεῖς μὲ τὸν ἑαυτὸ μας!...

Καὶ τότε, κατανοοῦμε τὴν θεόπνευστη πατερικὴ προτροπή:

«Ἰδοῦ, ἀδελφέ μου, μία ἐντολὴ ποῦ σοῦ δίνω: ἡ εὐσπλαγχνία νὰ βαραῖνη στὴν ζυγαριὰ σου πάντοτε, ὡς τὴν στιγμὴ ποῦ θὰ νοιώσῃς ἐντός σου τὴν εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν κόσμον»⁹.

* * *

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου·

Λέγει ὁ Κύριός μας:

«Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον»¹⁰.

Τὸ μέγα αὐτὸ *Μυστήριον τῆς Εὐσπλαγγνίας* τοῦ Θεοῦ ἅς ἀποτελεῖ συνεχῆς ἀδολέσχημα καὶ ἐντρύφημα τῆς καρδιάς μας καὶ ἅς προσπαθοῦμε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ εὐχαῖς τοῦ πολυσεβάστου Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, νὰ ἐνσαρκώσωμε τὴν Εὐσπλαγγνία αὐτὴ στὴν προσωπικὴ μας ζωὴ, γενόμενοι ἔργω καὶ λόγῳ «**κῆρυκες τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ**»², πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

† Ἁγία Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2008

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος
✠ Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

-
- 1) Ἰωάν. α' 14.
 - 2) Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Λόγος Ξ'.
 - 3) Ἀποκαλ. γ' 20.
 - 4) Πρβλ. Ἀποκαλ. ιθ' 6 καὶ 9, κα' 2 καὶ 9, κβ' 17.
 - 5) Πρβλ. Λουκ. ιδ' 16-24· Ἀποκαλ. ιθ' 9 καὶ 17.
 - 6) Πρβλ. Ἱερεμ. λη' 3.
 - 7) «Χαιρετισμῶν», Οἶκος Γ.
 - 8) Ρωμ. ι' 4.
 - 9) Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Λόγος ΛΔ'.
 - 10) Ἰωάν. γ' 16.